

MANIFEST INSTITUCIONAL
25 NOVEMBRE DIA INTERNACIONAL
CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE 2018

Cada 25 de novembre, institucions, mitjans de comunicació i una part de la societat, situa el focus d'atenció sobre la terrible realitat que representa la violència contra les dones.

Actes institucionals i declaracions públiques se succeixen arreu del món des de que el 1999 l'Assamblea General de les Nacions Unides va designar el 25 de novembre com el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra les Dones. Una data que ha de servir, per a la reflexió per part de tota la societat i també per a la renovació dels esforços per part de totes les institucions polítiques i socials, per lluitar per la transformació social necessària i urgent.

Aquest acte és una manera de mostrar el compromís de l'Ajuntament de Faura amb aquest terrible drama que afecta a tantes dones, en el món, a Espanya, al País Valencià i, molt més del que ens imaginem, en el nostre poble. Perquè la violència masclista és la primera causa de mort prematura entre les dones, el masclisme mata i ha de ser una qüestió política de primer ordre.

Com cada any, el recompte de dones assassinades i de menors es fa insuportable, enguany amb xifres que van de les 50 a les 80 dones segons els criteris utilitzats: dins la parella, o també aquells que no eren parella o diversos vincles familiars, com ara mares, o en prostitució; i d'11 menors, a més dels assassinats que estan encara en investigació. Aquestes morts són la màxima representació de la violència masclista que sotmet les dones en tots els àmbits de la seua vida, i que representen una greu i sistemàtica vulneració dels drets humans de més de la meitat de la població a la nostra societat.

Perquè des de 2003, any on es va començar a recopilar dades oficials, 972 dones han estat assassinades a l'Estat.

L'assassinat masclista ens commou i ens impressiona, però no cal oblidar que l'assassinat és l'última manifestació de la violència, però no la única, i que la violència cap les dones no es concreta només en el maltractament que exerceix el company sentimental. Hi ha altres violències que se sustenten en la desigualtat entre dones i homes, desigualtat que és estructural en la nostra societat, que algunes vegades no es veuen, si no se sap mirar, però que van deixant la seua empremta: l'assetjament i l'agressió vinculades a les noves tecnologies, la discriminació de les dones en l'accés al treball i la carrera professional, la bretxa salarial, el sexisme en la publicitat, l'assetjament sexual, entre altres.

Les dramàtiques conseqüències de la violència de gènere, fruit d'aquestes desigualtats socials que situen a les dones en una situació de vulnerabilitat per patir múltiples agressions, malgrat la progressiva conscienciació, no minven, i fan evident que a banda de les adhesions i manifestacions necessàries per mostrar el rebuig, són necessaris compromisos i accions coherents amb les dimensions i la transcendència del problema, com són el Pacte Valencià i el Pacte d'Estat en matèria de violència de gènere i masclista. Ens hem de posar del costat de les que supliquen i reclamen, des de la desesperació, estratègies de sensibilització i prevenció, atenció, assessorament, acompanyament i protecció, sempre des de perspectives integrals, que les alliberen de l'amenaça i de l'horror, i fem una crida perquè siguem capaços d'avançar en el compliment d'aquests Pactes, fulls de ruta obligats i compromisos ineludibles amb la ciutadania.

Ens queda molt de camí per a fer. És una carrera de fons que no té una meta, perquè la meta és seguir i seguir i no parar mai en aquesta lluita feminista en la qual ha de involucrar-se tota la societat. Ja que només d'aquesta manera podrem construir una societat democràtica moderna que eradique definitivament el sistema patriarcal, i aconseguir una igualtat real entre hòmens i dones.

Perquè sense drets no tenim igualtat.

Perquè sense igualtat no tenim llibertat.

Acabem amb un homenatge a totes aquelles dones que han estat assassinades perquè volien ser lliures. Les recordarem una a una, pels seus noms, perquè mereixen el reconeixement de la societat que no va saber protegir-les, ni a elles ni als seus fills:

Diana, Jennifer, Laura, Celia, María del Pilar, María Adela, Paz, Dolores, María del Carmen, Patricia, Doris, María José, Florentina, Sílvia, Leticia, Mar, Vanesa, Ana Belén, María Soledad, Josefa, Francisca Jesús, Magdalena, Raquel, Marta, Maribel, Cristina, Ali, Paula Teresa, María Judite, María Isabel, Mari Paz, Leyre, Ana Belén, Estela, Ivanka, Natalia, María Dolores, Eva, Yésica, Esther, Sara María de los Ángeles, Nuria, Maguette, Manoli, Anna, Aicha, María José, Fátima, Yolanda, María i Sacramento, però també, Alejandro, Marina, Andrei, una bebé de 5 mesos, Laia, Paula, Miranda, Eloi, Aarón, Martina i Nerea.

Fonts utilitzades:

Moció de la FVMP 2018-11-18

Manifest de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guixols 2015

Manifest de l'Ajuntament d'Alacant de 2015